

РЕШЕНИЕ

№ 7653

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **9633** по описа за **2013** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на Дирекция „Инспекция по труда” – [населено място], представлявана от Директора си срещу съдебно решение от 17.07.2013г. по нахд № 12156/2012г., постановено от СРС, НК, 121 състав, с което е отменено изцяло наказателно постановление № 21 - 2204098 от 06.04.2012г. на директора на Д. - С., с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 5000 лв. на основание чл. 416 ал. 5 за извършено нарушение на чл. 415 ал. 1 от КТ на [фирма] със седалище [населено място].

В жалбата си касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно и постановено в нарушение на закон и в противоречие със събраните доказателства. Твърди, че незаконосъобразно и в противоречие със закона СРС е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Твърди, че е спазен преклузивният срок по чл. 34 от ЗАНН, като твърди, че неправилно СРС е приел, че този срок тече от изтичането на срока за изпълнение на предписанието. Твърди, че нарушителят му е станал известен на 09.03.2012г., когато е извършена проверка и съответно е установено, че предписанието не е изпълнено. Иска оспореното съдебно решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което се потвърждава НП.

Ответникът по касация [фирма], не изпраща представител в открито съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП прокурор Никова изразява становище, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по изложените по – долу съображения.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че, при издаване на НП и съставяне на АУАН са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно не е спазен преклузивният срок по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН в тримесечен срок от откриване на нарушителя, като е приел, че този срок тече от датата на изтичане на срока за изпълнение на преписанието, дадено с протокол от 07.10.2011г. и срок на изпълнение на предписанието по т. 12 – 10.11.2011г. В тази връзка е приел, че срокът по чл. 34 от ЗАНН – три месеца от откриване на нарушителя започва да тече от 11.11.2011г. и съответно е изтекъл на 13.02.2012г. Приел е, че след като АУАН е съставен на 09.03.2012г., то той е съставен след изтичане на преклузивния срок по чл. 34 от ЗАНН. Само на това основание е отменил оспореното НП.

Настоящият състав намира, че първоинстанционното решение е незаконосъобразно, постановено в противоречие със закона, по следващите съображения.

Настоящият състав намира, че незаконосъобразно СРС е приел, че при съставяне на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че не е допуснато нарушение на чл. 34 от ЗАНН и АУАН е съставен в преклузивния тримесечен срок от откриване на нарушителя. Най – напред, тъй като се касае за извършено нарушение чрез бездействие, т.е. наказаното лице е в нарушение докато не изпълни предписанието, а то е изпълнено на 04.06.2012г. Именно от тази дата започва да тече едногодишния срок по чл. 34 от ЗАНН, тъй като нарушението чрез бездействие и извършвано до прекратяването му. Тримесечният срок по чл. 34 от ЗАНН в конкретния случай не започва да тече от момента на даване на предписанието, тъй като в този момент още няма нарушител, който да бъде открит, тъй като в този момент не е започнало извършването на нарушението, то започва след датата на изтичане на срока за изпълнение на предписанието. В този момент обаче на административно – наказващият орган не е бил известен нарушителят. Той е станал известен, открит е от административно наказващия орган след извършване на проверката от 09.03.2012г., като именно това е датата, от която е станал известен нарушителят и именно от тази дата започва да тече 3 месечния срок по чл. 34 от ЗАНН. АУАН е съставен на 09.03.2012г., т.е. в рамките на 3 месечния срок от откриване на нарушителя, което е станало на същата дата 09.03.2012г., при извършване на проверката. Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че СРС неправилно е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

На второ място настоящият състав намира, че тъй като СРС не е изложил съображения по съществува на спора, което пък представлява съществено нарушение

на съдопроизводствените правила и предвид изложеното по – горе, че не са налице допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които да водят до отмяна на оспореното НП, настоящият състав намира, че оспореното решение следва да бъде отменено и делото да бъде върнато за произнасяне по спора по същество от друг състав на СРС.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд София – град, VIII Касационен състав смята съдебно решение от 17.07.2013г. по нахд № 12156/2012г., постановено от СРС, НК, 121 състав, за незаконосъобразно, постановено в противоречие със закона и като такова следва да бъде отменено , а делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 17.07.2013г. по нахд № 12156/2012г., постановено от СРС, НК, 121 състав, с което е отменено изцяло наказателно постановление № 21 - 2204098 от 06.04.2012г. на директора на Д. - С., с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 5000 лв. на основание чл. 416 ал. 5 за извършено нарушение на чл. 415 ал. 1 от КТ на [фирма] със седалище [населено място] и вместо него постановява:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: